

S čim si učitelj opomore?

Marsikdo bo rekel: „Dobro vem, kako bi si opomogel; dajte mi dobro plačo, lepo vravnano šolo in vsega, česar je vreden pošten delavec, bom kmali drugi mož“ i. t. d. Dobro vemo, iz svoje skušnje, kako težko se učitelj bojuje z mnogoverstnimi skerbmi, ki vedno napolnujejo njegovo družinsko stanico, in kako težko požira včasi britke plačila tega sveta za svoje obilne trude in mnogoletne prizadevanja na težavnem učiteljskem polju! — Vendar, ljubi moj, blagor se ti je, ako si pri vsem tem še vedno stari, zvesti učenik, poštenu mož, kakor tirja tvoj lepi poklic. Ljubezen do poklica je tedaj tista tvoja zlata podpora, s katero se boš vedno krepčal in naj bolje opomogel. — Človeka to veseli, kar ima rad, in če ima to, kar ima rad, je srečen in zadovoljen. Ljubezen do poklica stori, da človek vse težave lahko premaga, in da se v vseh žalostnih zadevah umiri in potolaži. Ko bi učitelj imel prav dobro plačo in lepo službo, pa bi zraven ne ljubil svojega stana, bi mu bilo vse to težavna butara, katero bi vedno nevoljen prenašal. —

Kako pa učitelj kaže, da ljubi svoj poklic?

To kaže, ako si

1. s pravim namenom izvoli ta imenitni stan, — tedaj ne zato, ker ga je osoda tako prisilila, in si ne vé drugod kaj pomagati, temuč iz čiste ljubezni do tega lepega poklica, kjer lahko veliko stori za božjo čast in za blagor svoje domovine.

2. Učitelj kaže, da ljubi svoj poklic, ako je vedno ponižen in ni nikoli prevzet in napihjen. Učiteljeva prevzetnost je hud strup, ki mu podkopuje mirno zadovoljnost in pravo srečo. Cvetica ponižnosti je naj lepša v vencu učiteljevih čednost; brez nje se ne pridobé in ne vodijo mlade serca. Ponižni učitelj govori od vseh dobro, in molči od sebe. Dober učitelj ne postane nikoli prevzet, če bi tudi imel vse sprednosti in zasluženja, kar jih učitelj doseči more. Lepa resnica je, ki pravi: „Prav omikan človek ni nikoli prevzet.“

3. Učitelj kaže, da ljubi svoj poklic, če je resnično pobožen; on vedno misli, da je njegov poklic božja služba, sveto opravilo, in se vedno prizadeva, da služi Bogu in svojemu bližnjemu, ter ne išče puhlega plačila, katerega nam svet daje, ampak se le trudi, da bi spolnoval božjo voljo, ktera ga je postavila v ta lepi stan.

4. Učitelj kaže, da ljubi svoj poklic, če vedno zvesto spolnuje svoje dolžnosti, — tudi takrat, kadar so mu grenke in težavne, kadar ga svet slabo plačuje, ali kadar, namesto da bi žele veselje, zadovoljnost in hvalo, pa mora prenašati grajanje in gerdo nehvaležnost.

5. Učitelj kaže, da ljubi svoj poklic, ako se prizadeva, da se vedno bolj izobražuje. On dobro vé, da je vednost pri duši to, kar so pri telesu oči. Izobražen učitelj je kakor luč, ki sveti po hiši družini, da more delati in se veseliti. Vednost, če ima vest za svojo gospodinjo, je blagoslov, kateri se razširja od dežele do dežele po vsem svetu. — Učitelj, ki ljubi svoj poklic, pa se tudi trudi, da to, kar sam vé, tudi po pravi poti razširja med svoje učence in med vso srenjo. On dobro vé, da bi bila vsa njegova učenost in vednost, kakor pokopan zaklad, če bi ž njo ne znal koristiti svojim učencem in sosedom.

6. Učitelj kaže, da ljubi svoj poklic, če je v vseh rečeh vsem lep izgled. Kaj bi pomagalo, če bi učitelj učil in kazal le z besedo, sam pa bi drugače delal! Kjer ne zdajo lepi nauki in opominjanja, zda lep izgled, po katerem se vsak raje ravna, kakor po suhih pravilih.

Tako, ljubi moj, se vede in obnaša učitelj, komur je njegov lepi poklic pri srcu. On živi veselo in zadovoljno, ker le dobro dela in razširja, kjer in kolikor more, — in njegovo naj večje plačilo mu je presladka svest, da je kaj storil za božjo čast in za srečo svojega naroda.

Lepa odreja.

b. Kako varovati, da se otroci ne spridijo.

Lepa odreja se tudi prizadeva, da otrokom, kolikor je mogoče, odpravlja vse, kar bi jim utegnulo škodovati ali nevarno biti, posebno pa skerbi, da otroci ne pridejo k ljudem, kateri niso za nje, postavim k takim, ki pohujšljivo govoré, se nespodobno vedejo, kolnejo, razgrajajo i. t. d. Učenik naj tedaj svojih učencov nikoli ne pusti samih, naj jim vedno dá kaj opraviti i. t. d. — Rejnik ne sme pozabiti, da so otroci otroci, to je, da so nevedni, nepremišljeni, radovedni, da vse radi poskušajo, vse poželé, da so slabi in se tedaj lahko kaj poško-